

# Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Landstinget. № 25.

Anden Session.

17de Møde.

Løverdagen den 2den November.

(Fortfat).

**Krabbe:** Forsaa vidt den høitærede Finansminister har yttret, at, naar man sammenlignede det forelagte Lovudkast med Pensionslovene i de fleste andre Stater, med Undtagelse af et Par enkelte smaa tydske Stater, saa vilde man finde, at dette Lovudkast var det for Embedsmændene fordeelagtigste, da vil jeg fuldkommen gjerne indrømme dette, naar man sammenligner de forffjellige Pensionslove, uden at tage Hensyn til Gageringsforholdene; men det er dog aabenbart, at Pensionsloven ikke kan bedømmes, uden ogsaa at tage Hensyn til disse. Naar en Stats Embedsmænd gaares saa høit, at de kunne antages at kunne opspare Noget af deres Gager, saa er det naturligt, at Pensionen ogsaa bestemmes lavere. At dette ikke er Tilfældet hos os, kan vel neppe betvivles. Den høitærede Finansminister foretrækker Lovudkastets Bestemmelse for det af Udvalget foreslaaede, at de Nar, hvort en afgaaet Embedsmænd, hvis Embede nedlægges, har været sat paa Wartpenge, skulle regnes med til hans Tjenestjaar, naar han siden afgaaer paa Pension, fordi det, som han yttrede, stod i den afgaaede Embedsmands Magt at faae et andet Embede. Ja! det vilde være meget rigtigt, dersom dette var Tilfældet; men det er virkelig ikke Tilfældet, at det altid staaer i den afgaaede Embedsmands Magt at faae et andet Embede; det berøer ikke paa ham alene, men ogsaa paa Regjeringen, og det er netop derfor, at Udvalget ved sit Forslag har villet beskytte Embedsmændene mod en mindre retfærdig eller en vilkaarlig Fremgangsmaade. Naar Udvalget har foreslaaet, at, naar en paa Pension afgaaet Embedsmænd vilde søge et min-

dre Embede, da skulde der stikkes ham lige saa meget, som han havde, da han var i det store Embede, saa er det skeet, fordi man antog, at det vilde være fordeelagtigt for Statskassen, idet det vilde opmuntre saadanne Embedsmænd, naar de vare stikede til at modtage et andet Embede, til at søge dette, selv om det var mindre end det, de før havde havt. Det Exempel, den høitærede Finansminister har anført, hentet fra Embedsmænd, der havde beklædt Embeder i Colonierne, troer jeg, maa snarest betragtes som en Undtagelse, hvorefter man ikke kan bedømme Forholdene ved Embederne her i Landet i det Hele taget. Jeg troer, det vil vise sig, at den Pension, som Embedsmændene havde, næsten altid vilde blive en større Udgift for Staten end det Tillæg, der efter vort Forslag skulde tillægges det mindre Embedes Indtægter, som Embedsmændene paa denne Maade fik, fordi de vare mindre end de, han havde havt i sit tidligere Embede.

**Ordføreren:** Jeg skal naturligviis ikke opholde Thinget med yderligere Bemærkninger om det Endringsforslag, Udvalget har taget tilbage. Ligeledes er det kun meget lidet, jeg skal tilføie i Anledning af det andet Forslag, Udvalget har stillet. Jeg antager slet ikke, at Embedsmændene under de souveraine Konger have været udsatte for Vilkaarlighed i Henseende til deres Behandling, hvad Pensionsvæsenet angaaer, og jeg antager forsaavidt, at der ikke har været nogen Trang grundet i de tidligere bestaaende Forhold til at gaae over til en Tilstand, der skulde stikke dem mod Vilkaarlighed. Men jeg antager paa den anden Side, at de nu bestaaende Forhold maae bevirke, at der just fra Embedsstandens Side maa tillægges en Pensionslov et betydeligt Værd. Naar Spørgsmaalet da er, hvorledes denne Pensionslov skal være, er der virkelig en For-